

Onderwerp: Consultatie van het ontwerp van Toegangscontract- Opmerkingen Febeg
Datum: 31 januari 2024
Contact: Katharina Bonte
Telefoon: 0496/578438
Mail: katharina.bonte@febeg.be

Samenvatting

Voor Febeg is de insteek van de hernieuwing van het toegangscontract om te vertrekken van meer evenwichtige rechten en plichten en zo het evenwicht in het huidige contract te herstellen.

Febeg erkent de positieve evolutie in het voorstel van herziening van het toegangscontract in de richting van evenwichtige afspraken:

- Een eerste aanzet om terminologie te harmoniseren;
- De aanpassing van de forfaitaire schadeloosstelling (ook "FSS") om rekening te houden met de marktevolutie (SMR3);
- Een specifieke vergoedingsregeling voor langdurige onderbreking;
- Aansprakelijkheid in kader van onrechtmatige weigering en beëindiging van de toegang;
- Deelname financiële reconciliatie als opschortende voorwaarde en het behoud ervan na beëindiging.

Ondanks deze positieve puntjes ziet Febeg nog geen overeenstemming over de volgende essentiële punten opdat het zomaar kan instemmen met een nieuw Toegangscontract. Als men meent dat de toegangsregeling enkel in een overeenkomst kan, kan Febeg daarmee instemmen op voorwaarde dat (o.a. gelet op het monopolie van de distributienetbeheerder en de verplichting om enkel met die distributienetbeheerder dat contract te ondertekenen) de overeenkomst echt evenwichtig en onderhandeld is. Febeg heeft dit altijd al gesteld en vindt – in het algemeen – dat ook de consultatieversie van het toegangscontract onevenwichtig is.

Het gehele "contract" gaat uit van een overdreven bescherming van de distributienetbeheerders (onder de verwijzing naar het gevaar voor "solidarisering") en weinig verantwoordelijkheid van die distributienetbeheerders (bv. voor het incassorisico, voor een onderbouwde verantwoording van de noodzaak voor een (gewijzigd) zekerheidsmechanisme, voor de ondoorzichtige (forfaitaire) aansprakelijkheidsregeling, ...). De verplichtingen voor de toegangshouders worden scrupuleus opgevolgd en gesanctioneerd en ter zekerheidsstelling worden de toegangshouders ook nog eens op bijkomende onnodige kosten gejaagd.

Voor Febeg moeten alle punten globaal worden beoordeeld naar de evenwichtigheid.

Er moet dus nog altijd een onderhandeld resultaat komen voor de volgende punten:

- Een onderhandeld, evenwichtig contract volgens het principe van vrije wilsuiting;
- Het afschaffen van de automatische financiële zekerheden (enkel inroepbaar bij noodzaak), minstens het behoud van het bestaande regime (dus geen beperking tot een gestandaardiseerde bankgarantie/cashwaarborg;)
- Wederzijdse algemene aansprakelijkheid inclusief indirecte schade (omzetverlies) met redelijke plafonds;
- Een verruimde toepassing van de forfaitaire schadeloosstelling voor alle gegevens die de distributienetbeheerder aan de toegangshouder moet overmaken met voldoende transparante KPI's (cfr. huidige Atrias problematiek m.b.t. vertraagde facturaties, achterstallige PV, ...); Een vergoeding voor systeem en incassokosten.

Onderstaande focust op de belangrijkste punten. Omwille van de tijdsnood betreft dit een niet exhaustieve lijst.

Gelet op het korte tijdsbestek hebben wij ons gefocust op het Toegangscontract voor elektriciteit. De opmerkingen gelden evenwel *mutatis mutandis* voor elektriciteit en aardgas.

Wij voegen eveneens in bijlage onze voorstellen tot aanpassing van het toegangscontract.

Graag zijn wij bereid om onze opmerkingen mondeling toe te lichten en op basis daarvan de gesprekken verder te zetten.

PUNCTUELE OPMERKINGEN FEBEG

Resp.	Doc.	Onderdeel	Uitleg en motivering
Febeg	TC	Algemene opmerking	<p>Begin 2015 werden de huidige Toegangscontracten ondertekend. In 2021 stelden de distributienetbeheerders, bijgestaan door hun werkmaatschappij Fluvius System Operator¹ een nieuw Toegangscontract voor. Febeg reageerde daarop toen uitgebreid. Over de belangrijkste opmerkingen van Febeg is er nog altijd een discussie. In 2023 hernam Fluvius het ontwerp van 2021, alsof dat aanvaard was, met een aantal ingrijpende aanpassingen. De discussiepunten blijven open en worden aangevuld met nieuwe beperkingen.</p> <p>Over het consultatieproces heeft Febeg een aantal opmerkingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fluvius startte pas na aandringen van Febeg met een voorafgaandelijk informatief overleg op 10 oktober 2023, dus nadat Fluvius het (enige) publieke overleg van 18 oktober 2023 op 3 oktober 2023 had aangekondigd. - Zowel op het overleg van 10 oktober als op het publieke overleg van 18 oktober deelde Fluvius de ontwerp tekst niet. Fluvius kondigde de formele consultatie aan op 15 november 2023, waarbij het dan de tekst ter beschikking zou stellen. - Het is niet duidelijk of de VREG de draagwijdte van en de aanpak rond de consultatie heeft goedgekeurd (wat volgens Febeg wel nodig is op basis van de consultatieprocedure van 31 mei 2022 (VREG-Beslissing 2022-33), zoals gewijzigd op 27 oktober 2023). - Febeg vroeg om de ontwerp tekst en om bijkomende onderhandelingen. Fluvius ging daarop in. Dit leidde tot een kort uitstel van de start van de formele consultatie tot 5 december 2023. - Ook kon Febeg een klein uitstel bekomen waardoor het einde van de consultatieperiode werd verlaat van 15 naar 31 januari 2024. - Febeg beschikt niet over een word-versie die vatbaar is voor wijzigingen. De teksten werden in pdf aangeboden. Febeg heeft die PDF omgezet in word, met alle vormelijke gevolgen en moeilijkheden. <p>Febeg erkent dat Fluvius inging op de uitdrukkelijke vraag tijdens het eerste overleg om toch tussentijdse onderhandelingen met de leveranciers in te plannen. Er zijn al overlegmomenten geweest waarbij zowel Fluvius als de Febeg leden constructief aan tafel zaten. Wij betreuren evenwel ten zeerste dat niet meer tijd is gestoken in dit onderhandelingstraject voor de start van de consultatie. Ook is de reactietijd (minder dan 3 maanden) voor de energieleveranciers op dergelijk zwaarwichtig dossier die de kern van hun bestaansactiviteit raakt veel te kort. Bovendien werd dit bemoeilijkt door de korte deadlines die in deze 3 maanden werden gesteld, en telkens</p>

¹ Hierna "Fluvius" in de zin van de werkmaatschappij in naam en voor rekening van de distributienetbeheerders en "Fluvius System Operator" als de coöperatieve vennootschap met RPR nummer 477.445.084.

			<p>met mondjesmaat werden toegekend. Hierdoor kregen de Febeg-leden niet voldoende ruimte om zich ten gronde te beraden en ook om het nodige externe juridische advies in te winnen en te evalueren. Onze inhoudelijke opmerkingen en tegenvoorstellen focussen dus op de voor de Febeg-leden belangrijkste punten. Omwille van de tijdsnood betreft dit een niet-exhaustieve lijst. Febeg hoopt dat de VREG hiermee rekening wenst te houden en is ook altijd bereid bijkomend commentaar te voorzien.</p> <p>Voor Febeg is de insteek van de hernieuwing van het toegangscontract om te vertrekken van meer evenwichtige rechten en plichten en zo het evenwicht in het huidige contract te herstellen. Febeg heeft altijd aangegeven dat het toegangscontract een aantal tekortkomingen bevat m.b.t. de evenwichtigheid en aansprakelijkheid. Febeg vroeg dit bij alle herzieningen (en laatst nog in 2021). Febeg herneemt die bedenkingen en formuleert duidelijke en gemotiveerde alternatieven. Op basis daarvan kunnen partijen onderhandelen.</p> <p>Gelet op de hele korte tijd die Febeg en zijn leden gegeven is, zal Febeg zich moeten beperken tot de belangrijkste opmerkingen. Dit betekent niet dat Febeg blijft streven naar een nieuwe versie van een toegangscontract dat werkelijk evenwichtig is. Zoals meermaals meegegeven is naast evenwichtige, algemene aansprakelijkheidsbepalingen en aansprakelijkheidsvergoeding, en forfaitaire schadeloosstellingen eveneens een vergoeding voor de incasso- en systeemkosten voor onze leden prioritair om een evenwichtig contract tussen de partijen te hebben. Febeg ziet daarnaast ook niet de noodzaak in om het bestaande regime rond financiële zekerheden fundamenteel te wijzigen.</p> <p>Febeg concludeert dan ook dat de bestaande tekst in zijn geheel bekeken nog steeds onevenwichtig lijkt en een akkoord tussen partijen omtrent de inhoud van de overeenkomst nog moet bereikt worden. Dat is toch het belangrijkste principe van een overeenkomst.</p>
Febeg	TC	Algemene opmerking: contract versus reglement	<p>De distributienetbeheerders verschuilen zich achter één bepaling van het Energiedecreet om te argumenteren dat het toegangscontract een overeenkomst en geen reglement zou zijn.</p> <p>De distributienetbeheerders zullen er zich wel bewust van zijn dat dit een weinig overtuigend argument is. De distributienetbeheerders zullen er zich eveneens van bewust willenzijn dat de toegangsgerechtigden (netgebruikers en toegangshouders), willen ze toegang hebben tot de markt, wel gedwongen zijn om met de distributienetbeheerders een contract te sluiten.</p> <p>In het kader van de precontractuele aansprakelijkheid herhalen wij onze opmerking dat Fluvius zich bewust moet zijn van de gevolgen van deze keuze om zich te beroepen op die ene definitie in het Energiedecreet. Bij een contract moeten alle partijen akkoord gaan. In een contractuele context</p>

			<p>staat de vrije wil en wilsbekwame toestemming van de partijen dus centraal. Een contract betekent dat én de DNB én de toegangshouder moeten akkoord zijn met de inhoud van het voorstel zowel in zijn geheel (evenwicht) als met iedere bepaling op zich. Een contract kan niet verplicht opgelegd worden door één van de partijen.</p> <p>Wij wijzen hier ook naar het wetboek van economisch recht en de bepalingen rond onrechtmatige bedingen voor B2B contracten. Als publiekrechtelijke onderneming met economische activiteiten moeten de distributienetbeheerders deze bepalingen respecteren. Overeenkomsten moeten in hun geheel evenwichtig zijn. Onrechtmatige, want manifest onevenwichtige bepalingen kan de partij die zich niet in een machtspositie bevindt voor een rechtbank aanvechten. Het evenwicht moet voortvloeien uit de essentiële bepalingen van het contract. Een essentiële verbintenis van de distributienetbeheerders is het tijdig correct en volledig bezorgen van gegevens. Bepalingen die die essentiële verbintenis uithollen omdat de schadevergoeding bij wanprestatie de schade amper dekt, lijken ons onrechtmatig. Schadevergoedingsbedragen moeten kennelijk evenredig zijn aan het nadeel dat de toegangshouder lijdt.</p> <p>Tijdens de vorige consultatie stelde Fluvius dat Febeg niet aantoont welke bepalingen (manifest) onevenwichtig zouden zijn. Het gehele “contract” gaat uit van een overdreven bescherming van de distributienetbeheerders (onder de verwijzing naar het gevaar voor “solidarisering”) en weinig verantwoordelijkheid van die distributienetbeheerders (bv. voor het incassorisico, voor een onderbouwde verantwoording van de noodzaak voor een (gewijzigd) zekerheidsmechanisme, voor de ondoorzichtige forfaitaire aansprakelijkheidsregeling, ...).</p>
Febeg	TC	Algemene opmerking: Vergoeding voorzien voor incasso en systeem- kosten	<p>Febeg vraagt al heel lang naar een vergoeding voor de risico’s door het leveranciersmodel. We stellen vast dat de distributienetbeheerders deze vergoeding opnieuw niet meenemen in de herziening van het Toegangscontract. De onbetaalde facturen blijven volledig ten laste van de commerciële leveranciers, die ook de tarieven op voorhand moeten betalen aan de distributienetbeheerders en de BTW moeten voorschieten. De leveranciers krijgen hiervoor geen uitstel van betaling. Hetzelfde geldt voor taksen, heffingen en transportkosten die een toegangshouder moet betalen, ook al betaalt de netgebruiker de leverancier niet (tijdig).</p> <p>Voor Febeg moet iedereen zijn eigen risico op onbetaalde facturen dragen: de toegangshouders voor het luik energie, de netbeheerders voor de nettarieven en de overheden voor de taksen, heffingen en andere overheidsverplichtingen (bv. groenestroomcertificaten). Om voldoende rechtszekerheid te bieden mag deze vergoeding bovendien niet voorwaardelijk zijn en moet deze rekening houden met de reële kosten en risico’s van de toegangshouders.</p> <p>Tijdens voorgaande consultaties stelde Fluvius dat de kosten voor incasso- en systeemdiensten een gevolg zijn van het principe van cascadering waarbij een eventuele aanpassing van dit principe</p>

		<p>federaal gedragen moet zijn waarvoor op dit moment geen draagvlak lijkt te bestaan. In het consultatieverslag van 2021 stelt Fluvius dat het hier zou gaan om een “fundamentele ingreep in de markt” en verwijst het naar het “nationaal karakter van de leveranciers”. Wij delen deze visie nog altijd niet. De cascadering houdt niet in dat de toegangshouders het incassorisico kosteloos moeten dragen. Het toegangscontract vloeit voort uit het Energiedecreet en is dus gewestelijke materie. De verplichting voor de toegangshouders om het financiële risico te dragen van het uitoefenen van het toegangsrecht in naam en voor rekening van de netgebruikers is er gekomen op initiatief van het Vlaams Parlement in 2014.</p> <p>Fluvius verwees bij de vorige consultatie naar de tariefmethodologie. Volgens Fluvius kunnen de distributienetbeheerders enkel maar instaan voor hun eigen incassorisico als de VREG de kosten hiervan zou aanvaarden als exogene kosten. Fluvius vindt dat het geen “geen controle [heeft] over het betalingsgedrag van de netgebruikers noch over de inspanningen die een leverancier doet om de facturen te innen”. Als Fluvius hiermee meent te moeten aangeven dat leveranciers niet actief de betaling van hun facturen nastreven, vergist het zich. Leveranciers doen er alles aan om het risico op wanbetaling zo klein mogelijk te houden. Anders zouden ze ook niet vragen dat de distributienetbeheerders een deel van dat risico dragen. Het staat daarbij toch buiten discussie dat de schuldeiser van de tarieven het risico voor de betaling ervan moet dragen. Iedereen gaat er in de feiten van uit dat de netgebruikers de tarieven moeten betalen. Alle communicatie van de VREG en van de distributienetbeheerders over een daling, stijging of wijziging van de tarieven (cf. capaciteitstarief) is ook altijd gericht op de impact ervan op de eindgebruiker (zie bv. https://www.vreg.be/nl/hoeveel-bedragen-mijn-distributienettarieven). Het toegangscontract moet die feitelijke benadering en communicatie vertalen.</p> <p>Het ontbreken van een vergoeding voor de incasso- en systeemkosten vergroot dan ook het onevenwicht in het contract ten nadele van de toegangshouders. Vrije toegang tot het distributienet is een hoeksteen van een geliberaliseerde markt. Toegang tot het distributienet laat aan de netgebruikers toe om toegang te hebben tot die markt. Vrije toegang tot het distributienet, waardoor er een vrije toegang tot de markt is, laat de leveranciers toe om aan netgebruikers elektriciteit of aardgas te leveren of van hen elektriciteit of aardgas af te nemen. Hun toegangsrecht kunnen de netgebruikers echter niet zelf uitoefenen. Ze moeten daartoe een overeenkomst hebben gesloten met een leverancier, die de toegangshouder zal zijn. Die leverancier heeft dan onder twee hoedanigheden toegang tot het distributienet en zo ook toegang tot de markt: voor het kunnen uitoefenen van zijn leveringsactiviteiten (eigen toegang) en voor het kunnen uitoefenen van het keuzerecht van de netgebruiker (toegang in naam en voor rekening van de netgebruiker).</p> <p>De leverancier is daarom een even essentiële speler in een vrijgemaakte markt. Zonder leveranciers kunnen de netgebruikers van die vrijgemaakte markt geen gebruik maken. Een netgebruiker die</p>
--	--	---

			<p>door omstandigheden geen leverancier meer heeft, wordt trouwens beleverd door de distributienetbeheerder.</p> <p>Omwille van die essentiële rol van de leverancier, dringt Febeg erop aan dat het toegangscontract niet nodeloos lasten oplegt aan de leverancier, die toegangshouder is voor de toegangsgerechtigde netgebruiker. Een evenwichtige risicoverdeling honoreert de essentie van de vrijgemaakte markt.</p> <p>Voorstel: Het voorzien in een vergoeding voor de incasso en systeemkosten om een evenwichtig contract te hebben. Febeg stelt daarom voor om de tekst zoals die was opgenomen in de ontwerpconsultatietekst van 13 maart 2013 te hernemen evenwel aangepast als volgt:</p> <p><i>"[Art. 9.6] Incasso- en systeemdiensten De Partijen erkennen dat de Toegangshouder kosten draagt voor het incassorisico en de systeemdiensten, die gepaard gaan met de doorfacturatie door de Toegangshouder aan eindafnemers van kosten verbonden aan de Toegang tot het Net als gevolg van het Vlaamse marktmodel. Indien er een wettelijke regeling van kracht wordt die hetzelfde doel heeft als dit artikel en de bijlage [XX] op een andere manier realiseert, bijvoorbeeld, maar niet hiertoe beperkt, via het invoeren van een wettelijke bepaling die de Toegangshouders in staat stelt om kosten verbonden aan incasso- en systeemdiensten aan hun klanten aan te rekenen of introductie van een systeem waarbij onbetaalde klantenfacturen via de budgetmeter van de sociale leverancier gerecupereerd kunnen worden. In dit geval zal dit artikel en bijlage [XX] met onmiddellijke ingang automatisch eindigen zonder terugwerkende kracht. In voorkomend geval zullen de Partijen de bepalingen heronderhandelen voor de toekomst. Een nieuwe onderhandelde regeling kent geen retroactiviteit. De Partijen zullen de datum van in voege treden in gezamenlijk overleg bepalen met dien verstande dat die datum niet vroeger dan twaalf maanden na het in voege treden van dit Toegangscontract, zal zijn. De modaliteiten van verrekening worden beschreven in bijlage [XXX]. Dezelfde modaliteiten van aanrekenfrequentie, aanrekenmodaliteiten, betalingstermijn zoals voor de facturatie door de Distributienetbeheerder zijn van toepassing."</i></p>
--	--	--	--

Febeg	TC	Partijen	<p>De consultatieversies vermelden dat ook Fluvius System Operator “in eigen naam en voor eigen rekening” partij zou zijn bij de toegangscontracten. In andere documenten die Febeg ontving van Fluvius lijkt dit verdwenen te zijn. Febeg dringt aan op eenvormige consultatiedocumenten.</p> <p>Omdat alle distributienetbeheerders hetzelfde toegangscontract willen gebruiken, erkent Febeg dat het nuttig kan zijn dat een leverancier één toegangscontract sluit met Fluvius System Operator, die optreedt in naam en voor rekening van alle distributienetbeheerders. Febeg verwijst hiervoor naar de decretale lastgeving en naar de bepalingen in de aandeelhoudersovereenkomsten van elke distributienetbeheerder.</p> <p>Febeg ziet wel niet goed in welke eigen verbintenissen of vorderingen Fluvius System Operator heeft voor de toegang tot de markt en dus tot het distributienet. In de Marktcode van het Technisch Reglement verwijst de VREG nergens naar de werkmaatschappij. Het begrip “werkmaatschappij” komt ook maar 6 keer voor in het Technisch Reglement. Ook in het Energiedecreet heeft de werkmaatschappij, in het kader van de toegang tot de distributienetten geen eigen verplichtingen.</p> <p>Febeg vraagt daarom dat in de voorstelling van de partijen de woorden “in eigen naam en voor eigen rekening” tussen “optreedt” en “in naam” geschrapt worden. Febeg suggereert ook om het woord “netbedrijven” te vervangen door “opdrachthoudende verenigingen”.</p> <p>Vermits Fluvius System Operator optreedt in naam en voor rekening van de distributienetbeheerders en geen eigen verplichtingen of rechten heeft in de toegangsrelatie, gaat Febeg ervan uit dat het toegangscontract wel expliciet zal bepalen dat alle handelingen die Fluvius System Operator (niet) stelt aan de distributienetbeheerders toerekenbaar zijn. De distributienetbeheerders moeten de toegangshouder dus vrijwaren voor (het nalaten van) daden door Fluvius System Operator. Dit principe geldt trouwens voor elke derde partij waarop de distributienetbeheerder of Fluvius System Operator, als lasthebber van de distributienetbeheerder, zou beroep doen.</p>
Febeg	TC	/	<p>Febeg stelt een aantal tekstuele wijzigingen voor: Distributienetbeheerders (i.p.v. distributienetbeheerders of DNB); toegang (ipv Toegang, want niet gedefinieerd).</p>

Febeg	TC	Art. 2, 4 ^{de} alinea, eerste zin	<p>In artikel 2 wordt er beschreven dat het toegangscontract het resultaat is van onderhandelingen van de toegangshouders en de distributienetbeheerders in aanwezigheid van de VREG (en een algemene consultatie van de markt). Onderhandelingen houden in dat beide partijen evenveel te tijd krijgen om een contract te bestuderen (terwijl de totale periode voor de leveranciers minder dan 3 maanden bedroeg). We stellen vast dat er een toelichting/aankondiging van de consultatie is gegeven door Fluvius en dat er constructieve overlegmomenten waren, maar onderhandelingen zoals beschreven in artikel 2 in aanwezigheid van de regulator zijn er niet geweest.</p>
Febeg	TC	Art. 4 (Wijziging van het Toegangscontract)	<p>Om de eigenschappen van een overeenkomst te respecteren kan er geen eenzijdige wijzigingen zijn van het toegangscontract enkel op vraag van Fluvius. Hierover moeten de partijen onderhandelen en een akkoord bereiken. Een algemene wijziging van het toegangscontract eenzijdig op vraag Fluvius is dus onevenwichtig</p> <p>Fluvius gaat wel voor een stuk mee in het feit dat alle partijen (dus ook de toegangshouder) een wijziging moeten kunnen vragen en dat er onderhandelingen moeten gevoerd worden, maar wat er moet gebeuren als de onderhandelingen niet slagen bepaalt het ontwerp niet. Fluvius verwijst enkel naar artikel 1.2.4 van het Technisch Reglement.</p> <p>Hiermee behoudt Fluvius de mogelijkheid om éénzijdige wijzigingen te blijven initiëren.</p> <p>Febeg stelt een alternatieve procedure voor, waarbij ook de mogelijkheid voor een Toegangshouder om wijzigingen voor te stellen wordt gehonoreerd.</p> <p>Het zijn ook de Partijen die bepalen wanneer de nieuwe bepalingen in werking treden. Die termijn moet voldoende ruim zijn opdat alle partijen de wijzigingen kunnen implementeren.</p> <p>Febeg is er niet van overtuigd dat wijzigingen aan een Toegangscontract automatisch moeten leiden tot een nieuw Toegangscontract. Partijen kunnen ook beslissen om met addenda te werken.</p> <p>Febeg verwijst naar de bijgevoegde wijzigingen in het gemarkeerde ontwerpcontract.</p>

Febeg	TC	Art. 5	<p>Febeg gaat ervan uit dat de procedure beschreven in art. 5 enkel van toepassing is op nieuwe toegangshouders en dat de bestaande toegangshouders geen nieuwe toegangsaanvraag moeten indienen. In die zin heeft Febeg geen opmerkingen bij het voorgestelde art. 5 (op de verwijzing naar de borgstelling na (punt 2). Zie verder onze opmerkingen m.b.t. art 10).</p> <p>Febeg onderschrijft de noodzaak van een deelname aan de financiële reconciliatie als opschortende voorwaarde en het behoud ervan na de beëindiging van het Toegangscontract. Evenwel dient te worden verwezen naar alle betrokken reconciliatieovereenkomsten.</p>
Febeg	TC	Art. 6	<p>Art. 6 verwijst naar de financiële reconciliatieovereenkomst. Febeg moedigt dit, zoals hiervoor geschreven, toe. Febeg vraagt wel dat de verwijzing duidelijk maakt over welke overeenkomsten het gaat. Febeg vraagt ook dat, wat dit betreft, dezelfde verplichting moet gelden voor alle toegangshouders.</p> <p>Voor Febeg is het ook belangrijk dat de distributienetbeheerders alle gegevens die voor de (ex-)toegangshouder nog nodig zijn (bv. voor de slotfacturatie) tijdig communiceren, ook na de beëindiging van het Toegangscontract. Anders zou de toegangshouder die geen toegang meer heeft, zijn (financiële) relaties met de netgebruiker niet kunnen afwikkelen.</p>
Febeg	TC	Art. 8.6	<p>Op basis van het Energiedecreet en de uitvoeringsbepalingen (Energiebesluit en Technisch Reglement) heeft een distributienetbeheerder inzake de toegang tot het distributienet twee essentiële verplichtingen.</p> <ul style="list-style-type: none"> - De distributienetbeheerder moet ervoor zorgen dat een netgebruiker elektriciteit op een toegangspunt kan injecteren voor afname door zijn contractant en dat een netgebruiker elektriciteit of aardgas kan afnemen van de leverancier met wie hij een leveringsovereenkomst sloot. Art. 7 regelt die toegangsvorm. - De distributienetbeheerder moet er ook voor zorgen dat hij alle gegevens waarover hij beschikt tijdig overmaakt van de toegangshouder opdat die hun leverings- en afnameverplichtingen kunnen honoreren, hiervoor facturen kunnen opstellen en betaald worden en opdat zij hun evenwichtsverplichtingen kunnen (laten) uitvoeren. Art. 8 regelt die toegangsmodaliteit. <p>Het faciliteren van de fysieke toegang tot het net (afname/injectie) en van de virtuele toegang tot het net (gegevensoverdracht om die toegang op een werkbare manier mogelijk te maken) zijn dus de twee hoofdverbintenissen van de distributienetbeheerder.</p> <p>De aansprakelijkheidsregeling moet die reflecteren.</p>

			<p>Art. 8.6 anticipeert op een specifieke forfaitaire aansprakelijkheidsregeling.</p> <p>Febeg stelt een aantal wijzigingen voor in de bijlage.</p> <p>Daarbij de volgende opmerkingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Febeg is geen voorstander om te verwijzen naar UMIG. - Febeg is het niet eens om een onderscheid te maken tussen verschillende soorten gegevens om uit te maken of de forfaitaire schadeloosstelling dan wel de generieke aansprakelijkheidsregeling van toepassing is. Voor Febeg zijn immers ook gegevens die geen “meet- of allocatiegegevens” zijn belangrijk. Master data zijn bv. essentieel voor leveranciers om (voorschot)facturatie te kunnen opstarten. Daar bestaan ook duidelijke markt SLA’s voor. Er is dus geen reden om de niet-naleving van de verplichtingen van de distributienetbeheerder rond master data niet op te nemen onder de forfaitaire schadeloosstelling. De klantenimpact hiervan kan zelfs nog groter zijn (bv. klant krijgt in dat geval helemaal geen factuur, zelfs geen voorschot en het risico op een uiteindelijke bill shock is nog veel groter). - Febeg wil daarom heel generiek verwijzen naar de gegevens die vermeld staan in de Marktcode van het Technisch Reglement (dus bv. gegevens voor allocatie, reconciliatie en facturatie, stamgegevens, meetgegevens, master data, ...). Wellicht volstaat “gegevens” op zich al, voor zover dit dan alle gegevens betreft die de DNB moet overmaken volgens het Technisch Reglement. Omdat het toegangscontract geen afbreuk kan doen aan het Technisch Reglement, ligt dit voor de hand. - Fluvius gebruikt trouwens zelf de generieke term “gegevens” in art. 11.3.1. Febeg volgt dus die aanpak.
--	--	--	---

Febeg	TC	Art. 10 (Financiële borgstelling)	<p>Volgens Fluvius zouden “niet alle borgstellingswijzen voldoende dekking van het financiële risico bij een activatie van de noodleveranciersregeling” bieden waardoor “de voortkomende schade ten laste van de maatschappij (solidarisatie)” zou komen.</p> <p>Fluvius verwijst daarnaast ook naar de evaluatie van de noodleveranciersregeling door het VEKA in 2022.</p> <p>Uit die evaluatie van 3 juni 2022 van het Veka blijkt enkel dat de VREG als actie-/verbeterpunt een “Evaluatie van financiële garanties van leveranciers bij de netbeheerder (in toegangscontract)” zou maken. De elementen die Fluvius meent te moeten afleiden uit die aanbevelingen van het VEKA (ratio’s zijn onvoldoende garanties, één borgstellingswijze, financiële garanties noodzakelijk om solidarisering schade te voorkomen) zijn geen aanbevelingen of actie-/verbeterpunten van het Veka maar eigen opmerkingen van Fluvius.</p> <p>Leden van Febeg uitten tijdens de eerste consultatievergadering al hun bezorgdheid en grote reserves over het voorstel van Fluvius om de financiële waarborgregeling ingrijpend te wijzigen.</p> <p>Febeg stelt vast dat Fluvius nalaat om aan te tonen dat het terugtrekken van een aantal toegangshouders uit de markt in 2022 te wijten was aan “onvoldoende borgstellingswijzen” of dat de meer restrictieve borgstellingswijze die Fluvius nu voorstelt wel dat terugtrekken uit de markt (en dus de activatie van de noodleveranciersregeling) had kunnen voorkomen.</p> <p>Meer nog, het streven naar de veiligstelling van de eigen belangen van de distributienetbeheerders ten aanzien van toegangshouders met een financieel risico voor de distributienetbeheerders dat in het licht van hun totale inkomsten verwaarloosbaar is, leidde minstens in een aantal gevallen in 2022 tot het terugtrekken uit de markt en dus de activatie van de noodleveranciersregeling.</p> <p>Febeg ziet dus het verband niet tussen de noodleveranciersregeling en nood voor een verstrengde (en duurdere) waarborgregeling.</p> <p>Leveranciers waarvoor er geen aanwijzingen zijn van liquiditeits en solvabiliteitsproblemen (de voorwaarden moeten cumulatief zijn, zoals Febeg voorstelt) verplichten tot een jaarlijkse bankgarantie leidt tot een onnodige bijkomende financiële last voor die leveranciers zonder toegevoegde waarde. Die last rekenen ze door aan de netgebruikers. Fluvius kan niet aantonen dat het risico dat het wil vermijden tot een gelijkaardige kost voor de netgebruikers leidt.</p> <p>Het zou, vanuit het perspectief van een vermeend <i>level playing field</i> verkeerd zijn om de duurste oplossing aan alle Toegangshouders op te leggen in de plaats van een accurate zekerheid op basis van objectieve criteria die gelinkt zijn aan tekortkomingen en/of aanwijzingen van de betrokken</p>
-------	----	--------------------------------------	--

			<p>Toegangshouder. Het verschil tussen de toegangshouders wordt verantwoord door objectieve criteria, nl. de financiële capaciteit (ofwel op basis van eigen cijfers, ondersteuning door moedermaatschappij ofwel via een zekerheid zoals een bankgarantie of cashwaarborg indien deze niet beschikbaar zijn). Eventueel zou er een link met het betalingsgedrag van de leverancier toegevoegd kunnen worden. Het algemeen vragen van een bankgarantie of cashwaarborg is disproportioneel.</p> <p>Bovendien leidt dit ook nog tot een hogere maatschappelijke kost voor een feit waarvan Fluvius zelf inschat dat het risico relatief laag is. Febeg berekent de jaarlijkse kost voor de markt (indicatief) op 15,2MEUR (o.b.v. 4% financieringskost) respectievelijk 7,6 MEUR (o.b.v. 2% financieringskost). Het komt erop neer dat er 380MEUR² aan middelen niet kan aangewend worden ter financiering van sourcing, innovatie,...en een negatieve impact hebben op de kredietlijn van de leveranciers.</p> <p>De vergelijking met Elia gaat niet op:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bij Elia geldt een bankgarantie voor 1 maand met keuze tussen cash/bankgarantie; - bij Elia is 3mnd tijd tussen facturatie en betaling (terwijl bij Fluvius 2 mnd); - elke maand kan de bankgarantie/cashbetaling worden geupdatet waarbij men kijkt naar de laatste 12 maanden <p>Febeg meent in het algemeen dat een zekerheidsstelling alleen maar nodig en gewenst is als er objectieve redenen voor bestaan. Zonder aantoonbare en onderbouwde redenen moet een toegangshouder dus geen zekerheid stellen.</p> <p>Als Fluvius niettemin meent (om redenen die Febeg nog altijd niet helemaal duidelijk zijn) dat er automatisch een zekerheidsstelling nodig is, dan vraagt Febeg minstens dat het bestaande mechanisme, mits ernstige aanpassingen wat betreft duur en berekeningsbasis, behouden blijft tot wanneer de VREG de evaluatie maakt van de financiële garanties maakt. Uit die evaluatie zal moeten blijken of de borgstellingen nodig zijn, of de bestaande zekerheidsstellingen of de toepassing van het gemeen recht niet voldoende zijn.</p> <p>In het ontwerp van 2021 stelde Fluvius een 6de alternatieve borgstellingsmethode voor op basis van het meest recente rapport Creditsafe rapport. Fluvius doet een analyse van dit rapport en bekijkt of de Toegangshouder voldoet aan de minimum score. Febeg is het eens met deze bijkomende informatie tot zekerheid.</p>
--	--	--	---

² Berekend als volgt: het toegelaten inkomen voor Fluvius voor 2024 ten belope van 2,3 Mia EUR als totale gridfee omgerekend naar 2 maanden of 380MEUR.

Febeg	TC	Art. 11	<p>Vrijwaring Febeg stelt voor dat de partijen elkaar vrijwaren voor elke vordering van een derde met wie zij al dan niet in een eigen contractuele relatie staan en dat zij tegelijk aansprakelijk zijn voor alle daden van derden (lasthebbers, werkmaatschappijen, evenwichtsverantwoordelijken, uitvoeringsagenten, ...) op wie zij een beroep doen in de uitvoering van de overeenkomst.</p> <p>Febeg erkent uitdrukkelijk (zie ook de toelichting) dat Fluvius SO geen partij is bij deze overeenkomst. Maar voor fouten die Fluvius SO maakt als werkmaatschappij of daarbuiten is de distributienetbeheerder integraal aansprakelijk. Febeg wil hiermee ook anticiperen op de inwerkingtreding van het nieuwe Boek 6 BW en de discussie rond de aansprakelijkheid en immuniteit van de uitvoeringsagent.</p>
Febeg	TC	Art. 11.1	<p>Bewezen opzet of bedrog: Tenzij een partij uit vrije beweging opzet of bedrog opbiecht, zal een partij toch altijd het bewijs moeten leveren dat sprake is van opzet of bedrog. Febeg ziet de meerwaarde van de toevoeging van het woord “bewezen” niet in.</p>
Febeg	TC	Art. 11.2	<p>Directe vs. indirecte schade: Omwille van het belang van de vrije toegang tot de distributienetten is Febeg voorstander van een aansprakelijkheidsregeling die het Burgerlijk Wetboek volgt. De schadeverwekker moet de directe schade vergoeden. Onder die directe schade valt in ieder geval inkomstenverlies of winstderving (<i>lucrum cessans, damnum emergens</i>). Dat is ook de voornaamste schade die de toegangshouder lijdt door de fout van de distributienetbeheerder onder de overeenkomst. Als inkomstenverlies of winstderving uitgesloten wordt, dan blijft er geen schadepost meer over waarvoor Fluvius aansprakelijk kan zijn. Febeg begrijpt dat “winst” moeilijk objectief vast te leggen is. Maar omzetverlies, verbonden met inkomsten en (mogelijke) winst, is eveneens een directe schade die moet vergoed worden. Febeg apprecieert dat Fluvius dit al deels erkent. Febeg dringt aan op een verduidelijking dat alle vergoedbare schade onder het toegangscontract ook omzetverlies omvat. Febeg vraagt dat het toegangscontract bepaalt dat alle rechtstreekse schade inclusief omzetverlies is, en niet “inclusief schade door omzetverlies”. Omzetverlies is verlies, verlies is schade. Anders zou de erkenning van Fluvius over het belang van het omzetverlies erop neer komen dat de toegangshouder niet alleen het omzetverlies moet bewijzen, maar ook (directe) schade die ontstaan zou zijn door omzetverlies. Het is niet de bedoeling dat een overeenkomst de rode loper uitrolt voor lange en kostelijke procedures.</p> <p>Daarnaast zal de beperking tot een aansprakelijkheid in geval van zware fout wellicht al een heel aantal incidenten die aan de distributienetbeheerders te wijten is en waardoor de Toegangshouders schade lijden niet zorgen voor een schadevergoeding: schade uit achterstallen PV, het niet-uitvoeren van een switch, gegevens met een technische fout doorgestuurd (ontvangen gegevens die niet conform het MIG proces zijn), ... Dit klemt met het geconcretiseerde wantrouwen ten aanzien van de Toegangshouders (cf. financiële zekerheden, intresten bij wanbetaling,</p>

			<p>ontzeggen van toegang na 2 (twee) onbetaalde facturen, ...) en de weigering om een deel van het incassorisico te dragen.</p> <p>Exoneratie leidt er trouwens niet toe dat de verbintenissen niet moeten uitgevoerd worden.</p> <p>In zijn voorstel gaat Febeg nog niet in op de mogelijke plafonds. De hoogte daarvan moet afhangen van het globale resultaat van onderhandelingen.</p> <p>Art. 11.2 van het huidige toegangscontract voorziet erin dat de Toegangshouder, bij zware fout, zware nalatigheid, opzet of bedrog van de distributienetbeheerder in verband met zijn verplichtingen en verantwoordelijkheden inzake het verzekeren van het behoud van toegang tot het distributienet, de uitvoering van zijn betaalverbintenissen met onmiddellijke ingang kan opschorten voor wat de betrokken toegangspunten en duurtijd van de onderbreking. Deze bepaling moet opnieuw worden opgenomen en doet geen afbreuk aan de forfaitaire schadeloosstellingsregeling voor onderbrekingen.</p>
Febeg	TC	Art. 11.3.2	<p>Onder deze overeenkomst zijn enkel de partijen betrokken die er partij bij zijn. Het kan niet de bedoeling zijn dat vergoeding voor de schade die de toegangshouders nog beperkter zou worden omdat de grenzen ook gelden voor derden (versta netgebruikers of databeheerders) als de decretale bepalingen op hen niet van toepassing zijn omdat de aansprakelijkheid van de distributienetbeheerder op basis van art. 1382 BW in het gedrang is.</p> <p>Dezelfde redenering geldt <i>mutatis mutandis</i> voor de forfaitaire schadeloosstelling.</p>
Febeg	TC	Art. 11.3.3	<p>Dit artikel beperkt de schade die vergoed kan worden al - in lijn moet het burgerlijk recht - tot de rechtstreekse schade. De verwijzing naar indirecte schade is overbodig.</p>
Febeg	TC	Art. 11.3.4	<p>Dit is niet aanvaardbaar als dit ertoe kan leiden dat een Toegangshouder zonder enige aantoonbare zware fout in hoofde van die toegangshouder, alleen of hoofdzakelijk, aansprakelijk kan gesteld worden voor zware incidenten op het net (met inbegrip van het transmissienet) omwille van onbalans. Febeg begrijpt niet wat de motivering hiervoor is noch waarom de bestaande bepalingen verlaten zijn.</p>
Febeg	TC	Art. 11.8	<p>De aansprakelijkheidsregeling moet de schade dekken die een Partij lijdt over de verschillende posten. Wij begrijpen dat de toegangshouder zeker geen "winst" moet maken uit de aansprakelijkheidsregeling. Maar een partij kan niet moeten opdraaien onder andere overeenkomsten voor de fouten van de andere partij onder dit toegangscontract.</p>

Febeg	Toegangs-aan-vraag	Bijlage	De Bijlagen bij het Toegangs-aan-vraagdocument zijn in feite, zoals pagina 5 ervan aangeeft, de bijlagen bij het Toegangscontract. Als de bijlage 3 enkel bij het Toegangs-aan-vraagdocument zou horen, kan het niet van toepassing zijn op bestaande toegangshouders, die geen toegang meer moeten aanvragen.
Febeg	Bijlage 2		De evenwichtsverantwoordelijke is geen partij bij het Toegangscontact. Febeg stelt voor dat de partijen de andere partij vrijwaren voor vorderingen van derden op wie zij een beroep doen en dat zij instaan voor de daden van derden op wie zij een beroep doen. De contractuele hygiëne vereist dat er geen rechten of verplichtingen worden opgelegd aan derden die hiermee niet instemden.
Febeg	Bijlage 3	Algemeen	<p>Bijlage 3 is moeilijk en onduidelijk geschreven. Verschillende passages zijn voor interpretatie vatbaar. Termen zijn met een hoofdletter geschreven, terwijl ze nergens gedefinieerd zijn (bv. Meetgegevens, Allocatiegegevens. Dit alles leidt ertoe dat in het document in geval van discussie niet bruikbaar is.</p> <p>Bij de vorige consultatie betreurde Fluvius dat Febeg bij de opmerkingen over de bijlage 3 (toen bijlage 4) geen concrete tegenvoorstellen formuleerde. Omdat de tekst van de bijlage 3 zo moeilijk en onduidelijk is, kan Febeg dat ook niet doen. Febeg stelt wel in de bijlage een aantal aanpassingen voor.</p> <p>Febeg dringt aan op specifiek overleg over de bijlage 3 en over de werkwijze. Dit moet bilateraal (in aanwezigheid van de VREG) en gedurende verschillende sessies gebeuren.</p>
Febeg	Bijlage 3	Algemeen	Het voorstel gaat uit van "Meet- en Allocatiegegevens" en vervolgens enkel van "Meetgegevens". Meetgegevens is een nergens gedefinieerd concept. Zoals hoger geschreven wenst Febeg dat de forfaitaire schadeloosstelling geldt voor alle gegevens die de distributienetbeheerder aan de toegangshouder moet overmaken. Daaronder moeten dus in ieder geval ook de zgn. master data vallen die essentieel zijn voor leveranciers om de (voorschot)facturatie te kunnen opstarten. Daar bestaan ook duidelijke markt SLA's voor. Er is dus geen reden om de niet-naleving van de verplichtingen van de DNB rond master data niet op te nemen onder de FSS. De klantenimpact hiervan kan zelfs nog groter zijn (Bijv. klant krijgt in dat geval helemaal geen factuur, zelfs geen voorschot en het risico op een uiteindelijke bill shock is nog veel groter). Hetzelfde geldt voor switchgegevens waarover de distributienetbeheerder beschikt

Febeg	Bijlage 3	Art. 2	<p>Het begrip “kencijfers” wordt nergens gedefinieerd noch omschreven.</p> <p>De bijlage 2 verwijst ook naar de “Vlaamse” Distributienetbeheerders van de “gemengde sector”. Alle Distributienetbeheerders onder het Toegangscontract zijn “Vlaams”. De “gemengde sector” bestaat volgens Febeg niet meer. Febeg merkt dit tijdens de vorige consultatie ook al op; Fluvius zou dit aanpassen.</p> <p>Tijdens de vorige consultatie stelde Febeg ook dat er op dit moment geen neutrale en transparante marktrapportering bestaat die het behalen van de SLA’s en KPI’s meet. Leveranciers doen dit wel elk op hun kant, maar ontbreken daarbij een wezenlijk deel van de cijfers. Bovendien kan de rapportering verschillen van leverancier tot leverancier.</p> <p>Febeg vroeg daarom voor een correcte werking van het mechanisme van de FSS een neutrale en transparante market rapportering vereist waarop de FSS gebaseerd wordt. Dergelijke officiële en neutrale rapportering zal ook dienen om discussie tussen de leveranciers en Fluvius te vermijden.</p> <p>Fluvius verwijst naar UMIG voor “de timing van bovenstaande gevalideerde en niet gevalideerde meetgegevens per klantengroep”, waardoor “de berekening van de forfaitaire schadeloosstelling gebaseerd is op de laatste afspraken in verband met de timing die gehaald moeten worden zoals beschreven in de laatste versie van de UMIG”. Febeg herinnert er aan dat UMIG geen afbreuk kan doen aan de verplichtingen voor de distributienetbeheerders die door het Energiedecreet, het Energiebesluit en het Technisch Reglement zijn opgelegd. Zelfs al zou deze bepaling behouden blijven, dan kan ze nog niet afwijken van de regelgeving van openbare orde die door de bevoegde overheden zijn vastgesteld.</p>
-------	-----------	--------	---

Febeg	Bijlage 3	Art 1 B Plafond FSS	<p>Algemeen: Forfaitaire schadeloosstelling (FSS) geplafonneerd tot de helft van het tarief databeheer</p> <p>Febeg verwijst naar en herneemt wat het hierover al schreef tijdens de vorige consultatie.</p> <p>Febeg vroeg toen en vraagt nu een overzicht van de totale kost van metering voor de voorbije jaren t.o.v. 50% van de kost voor databeheer op jaarbasis. Is dit vergelijkbaar of niet? Febeg heeft de indruk dat dit voorstel een achtinggang lijkt ten opzichte van de schadeloosstelling voorzien op vandaag waarbij de volledige meteringkost (de jaarlijkse vergoeding die de toegangshouders betalen gedurende een jaar voor de meet- en telverrichtingen) gedekt wordt.</p> <p>Febeg merkte ook op dat er een risico bestaat dat dit bedrag in de toekomst wordt verlaagd door de komst van de digitale meter en het tarief voor databeheer hierdoor zou dalen (door het wegvallen van bepaalde kosten). Er moet dan ook een minimum worden ingesteld.</p> <p>Fluvius antwoordde in de vorige consultatie:</p> <p>“De berekende bedragen van de forfaitaire schadeloosstelling zijn op vandaag voor 95% het gevolg van ontbrekende gegevens voor YMR (jaarlijks gemeten) klanten. De nieuwe tariefmethodologie zal de datatarieven verdrievoudigen voor elektriciteit (van 3,82 € naar minstens 11,27 €) en (meer dan) verdubbelen voor gas (van 4,88 € naar minstens 11,27 €). 50% van het tarief databeheer ligt als gevolg van deze evolutie hoger dan de klassieke meet en tel vergoeding. Wij zien de datatarieven voor de voorzienbare toekomst niet dalen.”</p> <p>Febeg is niet overtuigd. De studie van de SERV over de digitale meter en de politieke uitspraken hierover bieden geen zekerheid dat de digitale meters (en de verhoogde tarieven voor databeheer) inderdaad tot een hogere globale inkomsten uit databeheer zullen leiden. Febeg vraagt om de bestaande regeling en de voorgestelde regeling, met actuele extrapolaties voor de volgende jaren over te maken. Op basis daarvan kunnen partijen beoordelen of de voorgestelde regeling effectief geen achteruitgang betekent.</p> <p>Febeg gaat er in zijn voorstel daarom van uit dat de FSS berekend wordt op basis van de volledige inkomsten uit databeheer.</p> <p>Febeg dringt er hierboven ook op dat het enkel de Toegangshouders zijn die de tarieven voor databeheer betalen voor hun netgebruikers (en daar vooralsnog alleen het risico voor dragen) de schadevergoeding die zij moeten ontvangen door ontijdige gegevensoverdracht dus niet moeten delen met andere partijen. Het kan dus niet zijn dat de leveranciers het volledige tarief databeheer moeten innen en desondanks een verminderde cap moeten accepteren omwille van andere partijen</p>
-------	-----------	------------------------	--

		<p>die dit tarief niet moeten betalen. Fluvius moet hierover waken.</p> <p>Febeg verwijst ook naar de opmerkingen tijdens de consultatie 2021 (vergoeding moet uitgaan van 100% volledige, tijdige en correcte gegevens). Fluvius antwoordde daarop: “De performantie die vandaag gehaald wordt is het gevolg van een jarenlange maturiteit van de betrokken systemen. De invoering van nieuwe systemen en de bijkomende vereisten die in de markt worden opgelegd vereisen dat er een minimale periode voor stabilisatie vereist blijft. We vinden het daarom op dit moment niet opportuun om de drempel en grenzen voor de berekening aan te passen.” Febeg gaat ervan uit dat de Fluvius zich niet kan blijven verschuilen achter de instabiliteit van Mig6. Er moet gestreefd worden naar 100%. Indien niet moeten de distributienetbeheerders hun aansprakelijkheid daarvoor nemen.</p> <p>In de versie die Fluvius voorstelt (maar dat Febeg wil gewijzigd zien in alle gegevens) voorziet artikel 8.6 Toegangscontract in een forfaitaire schadeloosstelling voor niet gevalideerde en gevalideerde meetgegevens, berekende verbruiksprofielen en de allocatiegegevens. De bijlage 3 bevat evenwel geen berekening voor de vergoeding m.b.t. allocatiegegevens. Febeg wierp dit tijdens de vorige consultatie al op. Fluvius stelde dat allocatiegegevens wel meegenomen zouden zijn in de berekening van de forfaitaire schadeloosstelling omdat het gaat over “het aandeel van de gewichten voor de geaggregeerde meetgegevens” “die nu over de gehele maand berekend (en zijn dus ofwel in zijn geheel aanwezig, ofwel niet) omdat de allocatie tot op heden op maandbasis [uitgevoerd wordt]”. Febeg vraagt dat dit wordt verduidelijkt.</p> <p>Febeg vindt dat de forfaitaire schadeloosstelling zou moeten gelden voor alle gegevens die de distributienetbeheerders moet overmaken aan de toegangshouders (meetgegevens, allocatiegegevens, technische gegevens, master data, ...).</p> <p>Febeg merkte tijdens de vorige consultatie ook op dat de toepassing van een FSS beperkt is tot een schadeloosstelling wegens onvolledigheid, niet tijdigheid en onjuiste meetgegevens. Voor Fluvius betreft dit een eindafrekening. Nochtans stellen er zich ook implicaties voor de leveranciers ingevolge andere problemen (bv. andere rectificaties) met impact op de energieleveranciers die niet in rekening wordt gebracht. Voor alle gegevens die de distributienetbeheerder moet bijhouden of overmaken moet een systeem van vergoeding voor worden uitgewerkt.</p> <p>Over de achterstand voor het verwerken van de PV-dossiers merkte Fluvius bijvoorbeeld op dat de leverancier bij schade zich kon baseren op de algemene aansprakelijkheidsregeling. Febeg merkt daarover op dat die algemene aansprakelijkheidsregeling het bewijs van een “zware fout” vereist. Dit is een voorwaarde die onmogelijk is. Het antwoord van Fluvius (“niet elke achterstand is noodzakelijk de verantwoordelijkheid van de DNB”) toont al aan dat het waarschijnlijk is dat Fluvius bij zulke of gelijkaardige aanspraken van de leverancier de schuld elders zal leggen, minstens</p>
--	--	---

		<p>nooit zal aanvaarden dat er sprake is van een zware fout. Daarenboven voorziet het voorstel in een uitsluiting van de “indirecte schade” (behalve, zoals Febeg voorstel, omzetverlies). Als Fluvius tijdig aan gegevensuitwisseling doet, is iedereen erbij gebaat. Kan het dat niet, dan is een forfaitaire schadeloosstelling op zijn plaats. Febeg ziet trouwens het verschil niet met ontijdige of onjuiste mededeling van meetgegevens en laattijdige verwerkingen van bv. PV-dossiers.</p> <p>De termen “ongevalideerd”, “gevalideerd” en “geaggregeerd” zouden verduidelijkt moeten worden in relatie met de MIG6 benamingen, dit om misverstanden te vermijden. (De term “validated” zou zo voor elektriciteit niet bestaan in MIG6). Fluvius beloofde tijdens de vorige consultatie om die termen te verduidelijken.</p> <p>Fluvius deed dit als volgt in art. 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De “gevalideerde” meteropnames betreffen V3-facturatie gevalideerde gegevens van de fysieke meters die naar de toegangshouder worden verstuurd, zoals beschreven in “UMIG – BR – ME - 03 - Exchange Metering” - De “niet-gevalideerde” meteropnames betreffen de op elke werkdag naar de toegangshouder doorgestuurde gedetailleerde gegevens zoals beschreven in “UMIG – BR – ME - 03 - Exchange Metering”, - De “geaggregeerde” meteropnames betreffen de “Allocation Electricity Results For Supplier”, zoals beschreven in “UMIG – IM – SE - 05 – Exchanged Information”. <p>Voor Febeg is deze omschrijving voldoende.</p> <p>Febeg vraagt dus de volgende wijzigingen (na een noodzakelijke verduidelijking, objectivering en vereenvoudiging van bijlage 3; dit is ook waarom Febeg niet veel echte voorstellen kan doen):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het voorzien in een schadeloosstelling dat gelijk is het volledige bedrag van het tarief databeheer (jaarlijks bedrag). Dit lijkt ons gerechtvaardigd. Overigens moet een minimumbedrag in EUR expliciet worden opgenomen om rechtszekerheid in te bouwen naar de toekomst. We stellen voor dat dit minimumbedrag gelijkgesteld wordt aan het tarief databeheer voor 2024. - Ook bij de overgang naar een nieuw IT-platform of overgang naar een nieuw uitwisselingsprotocol dient een vergoeding te worden voorzien voor de meetgegevens volgens de geldende procedure. Febeg kan zich evenwel vinden in een transitieperiode van 1 maand (zie verder). - Alle gegevens (waaronder allocatiegegevens, maar ook bv. technische masterdata) met impact op de facturatie (bvb laattijdige melding PV, PV-fraude, data inzake energiedelen,...) moeten worden meegenomen in de regeling forfaitaire schadeloosstelling.
--	--	--

Febeg	Bijlage 3	Art. 3.3, 4.1 en 4.2	<p>De formules en parameters voor de berekening van de KPI en van het bedrag van de forfaitaire schadeloosstelling zijn <u>niet duidelijk</u>. Febeg stelt zich bovendien vragen bij de effectieve toepassing van de berekeningsformules.</p> <p>Hoewel de parameters kunnen worden nagegaan op basis van de market KPI's gepubliceerd bij Atrias, blijft het tasten in het duister naar de werkelijke toepassing van de formules. De leveranciers hebben immers geen zicht op alle concrete cijfers die overeenkomen met de gebruikte parameters (bijv. AC, NKTR, ACSI, ...).</p> <p>De leveranciers ontvangen graag van Fluvius een concreet berekend voorbeeld om de formule degelijk te kunnen beoordelen. D.w.z. een bedrag dat effectief wordt uitbetaald aan een (geanonimiseerde) leverancier waarbij de achterliggende berekening o.b.v. de verschillende parameters op een transparante manier wordt uitgelegd, aan de hand van werkelijke cijfers.</p>
Febeg	Bijlage 3	Art 4.2	<p>Tijdigheid en volledigheid</p> <p>Zoals nu beschreven, wordt een meetgegeven enkel als laattijdig beschouwd, als de toegangshouders tijdig een rectificatie verzoek voor ontbrekende meetgegevens versturen. M.a.w. als de toegangshouder niet of te laat die rectificatie stuurt, is er geen vergoeding.</p> <p>Bovenop de tijdigheid/volledigheid voor het aanleveren van de periodieke gegevens, moeten ook de tijdigheid/volledigheid van marktscenario's/structurering worden meegenomen in de forfaitaire schadeloosstelling.</p> <p>Vooraf wat betreft te laat ontvangen technische master data en meetgegevens zijn er per scenario en bericht duidelijke SLA's afgesproken. Dit kan dan ook makkelijk berekend / gecontroleerd worden.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bijv. move-in (nieuwe aansluiting of heraanluiting): Masterdata en startindex moet verstuurd zijn max 10 Werkdagen na effectieve indienststelling - Bijv. Update technical master data: bijvoorbeeld bij plaatsing zonnepanelen: TMD moet volgens markt SLA verstuurd zijn 10 dagen na effectieve datum van de wijziging <p>Het is dus aangewezen om in de tijdigheid/volledigheid niet enkel de berichtgeving in kader van periodieke opname maar dus ook de berichtgeving in het kader van alle scenario's. Qua percentages stelt Febeg voor dat dezelfde kunnen gehanteerd worden als bij de periodieke meting.</p>

Febeg	Bijlage 3	Art 3.1 en 3.2	<p>Samenhang tussen 3.1 en 3.2: Febeg vraagt dat Fluvius verduidelijkt wat de samenhang is tussen art. 3.1 en 3.2. Op dit moment lijken die tegenstrijdig.</p> <p>Berekeningswijze kencijfers m.b.t. juistheid, volledigheid en tijdigheid: Het resultaat van de kencijfers is één maandelijks KPI per toegangshouder en per distributienetbeheerder en per klantengroep uitgedrukt in procenten dat dient als de maatstaf van de performantie van de DNB en dus de basis van het al dan niet uitbetalen van een forfaitaire vergoeding.</p> <p>Aanvangsfase / 12 maanden: Deze bepaling staat al in de huidige versie van de bijlage bij het toegangs aanvraagdocument. Het is niet omdat de regeling rond de forfaitaire schadeloosstelling zou kunnen wijzigen, dat de KPI's bij elke wijziging opnieuw het beginniveau maar moeten behalen. Febeg dringt aan op een streefdoel van 100%, waar stapsgewijs naar toegewerkt kan worden, waarbij rekening wordt gehouden met al verstreken periodes.</p> <p>Voor Febeg moet de vergoeding uitgaan van een volledige, kwalitatieve, correcte en dus 100% tijdige overmaking meetgegevens. Dit is voor de toegangshouders immers van fundamenteel belang. Indien de leveranciers niet kunnen factureren ingevolge het ontbreken van juiste, tijdige en volledige meetgegevens hebben ze immers geen inkomen en geen omzet. Het betreft trouwens een resultaatsverbintenis die is opgelegd in het TRDE/TRDG die voorziet dat 100% van de meetgegevens aangeleverd moeten worden voor de Z-waarde. Op vandaag wordt reeds een ratio gehaald van 98% à 99% en met MIG 6 en de digitale meter zal nog meer accuraatheid mogelijk zijn.</p> <p>Voorstel (zoals ook verwoord in 2021):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Voor Febeg dient de drempel meteen vast te liggen op 98% vanaf dag 1 van het in voegetreten van het contract. Dit percentage is redelijk daar op vandaag ook reeds 98% à 99% wordt bereikt. - Verder dient één maand na de ondertekening van het contract de drempel voor uitbetaling aan de toegangshouders te worden vastgelegd op 100%. Als de KPI zakt tot onder de 98%, dan dient de vergoeding uitbetaald te worden tot de 100%. Bij een KPI tussen 98% en de 100% dient er niets te worden uitbetaald.
-------	-----------	----------------	---

Febeg	Bijlage 3	Art 3.4	<p>Transitie: Het voorstel voorziet er in dat bij de overgang naar een nieuw IT-platform of nieuw uitwisselingsprotocol (UMIG) er gedurende een af te spreken periode geen recht is op de FSS zoals voorzien in de bijlage 4 noch op enige andere vergoeding.</p> <p>Het gevolg is dat er gedurende een (door de markt te bepalen) transitieperiode het artikel 11.3.1 m.b.t. de forfaitaire schadeloosstelling niet geldt. Anderzijds stelt artikel 3.4 van de bijlage 4 dat gedurende deze periode van transitie de forfaitaire schadeloosstelling niet geldig is en/of afwijkend wordt berekend. De volgende zin stelt dan weer dat er geen recht zou zijn op de forfaitaire schadeloosstelling van de bijlage 3. Deze bepaling is eerst en vooral niet duidelijk: ofwel is er geen schadevergoeding ofwel een afwijkende en dientengevolge zal er geen recht op schadevergoeding zijn of een afwijkende vorm.</p> <p>In geen geval kan die laatste zin bedoeld zijn om te bepalen dat er tijdens de transitieperiode ook geen recht is op enige aanspraak op de algemene wederzijdse aansprakelijkheidsregeling wegens zware fout zoals bepaald in art. 11.2 van het Toegangscontract, wat voor Febeg onaanvaardbaar is. De bepaling dat er tijdens de transitieperiode ook geen recht is op “enige andere vorm van schadevergoeding” wordt dan ook best geschrapt.</p> <p>We stellen ons vragen wat deze afwijkende berekening dan juist inhoudt. Wat zijn de modaliteiten? Dit zou nader moeten geduid worden.</p> <p>Ook de duurtijd van deze overgangperiode wordt niet ingevuld. Fluvius stelt voor dit op marktniveau af te spreken. Deze zou in dit contract moeten worden meegenomen. Wij stellen voor deze bepalingen nader te specificeren.</p> <p>Febeg toont begrip dat tijdens een transitieperiode de meetgegevens niet tijdig kunnen worden aangeleverd, maar de volledigheid en correctheid is voor ons prioritair. Dit betreft een verantwoordelijkheid van de distributienetbeheerder. Als de leveranciers geen gegevens ontvangen kunnen zij immers niet factureren. Nochtans heeft de leverancier intussen de sourcing van de energie wel gefinancierd. Het niet, niet tijdig of niet correct aanleveren van meetgegevens kan een grote financiële impact hebben op de leveranciers.</p> <p>Wij stellen ons hierbij ook ernstige vragen hoe de aansprakelijkheid tijdens deze transitieperiode tegenstelbaar te maken aan de klanten van de leverancier. Het kan niet zijn dat de leverancier tijdens deze transitieperiode de verantwoordelijkheid ten aanzien van de klant blijft dragen en schade ingevolge het niet aanreiken van de meetgegevens moet incasseren zonder hiervoor vergoed te worden. De distributienetbeheerder is verantwoordelijk voor het tijdig, correct en volledig aanreiken van de meetgegevens. Het betreft een onevenwichtige contractuele bepaling indien de leverancier dergelijke schade niet kan doorrekenen aan de distributienetbeheerder (zelfs</p>
-------	-----------	---------	--

			<p>al is dit tijdens een korte transitieperiode). Indien de leverancier geen gegevens heeft, betreft dit geen fout van de leverancier. Onze leden nemen dit punt ernstig. Als Fluvius tijdens deze transitieperiode geen aansprakelijkheid kan nemen, dan kunnen de leveranciers ook niet aansprakelijk zijn ten op zichte van hun klanten.</p> <p>Voorstel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De distributienetbeheerder moet verantwoordelijk blijven voor het aanreiken van de meetgegevens ook tijdens de transitieperiode. Desgevallend geldt voor een korte en nader te verduidelijken periode een afwijkende forfaitaire regeling. Wij verwijzen hier naar de regeling die is getroffen in het kader van de Introductie van het IT-klantensysteem, MagnUS, ingevolge de fusie Infrac & Eandis waarbij gedurende 1 maand een alternatieve berekeningsmethode is gevolgd. De leveranciers blijven immers verantwoordelijk ten aanzien van hun klanten. Fluvius dient aansprakelijk te blijven voor mogelijk schade die de klant eist ten aanzien van zijn leverancier. - Het op voorhand vastleggen van een korte transitieperiode. Om de financiële gevolgen voor de leveranciers zo beperkt mogelijk te houden, dient deze transitieperiode zo kort mogelijk te worden gehouden en dus bijvoorbeeld maximaal 1 maand.
--	--	--	--